

РЕШЕНИЕ

№ 130

гр. Плевен, 18.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, I ВЪЗ. НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на пети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЕМИЛ СТ. БАНКОВ

Членове: КРИСТИНА АНТ. ЛАЛЕВА
ГЕОРГИ ИЛ. АЛИПИЕВ

в присъствието на прокурора Искр. Ст. Г.
като разгледа докладваното от ГЕОРГИ ИЛ. АЛИПИЕВ Въззивно наказателно дело от общ характер № 20224400600438 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл.313 и сл.от НПК.

С присъда № 43/11.04.2022 г., постановена по НОХД № 1564/2021 г. РС-Плевен признал подс. СТ. Н. Н. за невинен в това, че на неустановена дата придобил и до 01.09.2020 г. в гр. Плевен, ***, държал боеприпаси за огнестрелни оръжия по смисъла на чл.7 ал.1 от ЗОБВВПИ, без да има за това надлежно разрешение, както следва: 10 (десет) броя патрони с периферно възпламеняване калибър 22 WMR/22 Magnum - американско производство; 5 (пет) броя ловни патрони 12-ти калибър - германско, българско и гръцко производство - престъпление по чл. 339 ал. 1 от НК, поради което и на основание чл.304 предл.2 от НПК, ГО оправдал по така повдигнатото му обвинение.

С присъдата съдът се е произнесъл и по въпроса за веществените доказателства и е възложил в полза на държавата направените по делото разноси.

Срещу присъдата в законоустановения срок постъпил протест от РП -

Плевен, в който се посочва, че така постановената присъда е необоснована, в противоречие със събрания доказателствен материал по делото. Навежда твърдения, че се касае за нови боеприпаси, които не биха могли да бъдат на повече от 10г., като в този смисъл и версията, че са останали от предишния собственик на имота не следвало да се приема. Посочва се, че подсъдимият лично подписал протокол за претърсване и изземване от 01.09.2020г., в който заявил, че намерените патрони били негови. С оглед горното моли въззивната инстанция да отмени първоинстанционната оправдателна присъда и да постанови нова, с която да осъди подсъдимия за престъпление по чл. 339 НК.

В законовия срок не са постъпили възражения от подсъдими или неговия защитник.

В съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура гр. Плевен, счита въззивния протест за основателен. Изразява становище, че протестираната оправдателна присъда следва да бъде отменена, като на нейно място бъде постановена осъдителна такава, тъй като в хода на наказателното производство били събрани достатъчно доказателства, доказващи извършеното от подсъдимия деяние.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция защитника на подсъдимия навежда твърдения, че не са събрани категорични доказателства доказващи, че подсъдимият е придобил и държал съответните боеприпаси, тъй като домът който обитава все още принадлежал на предишния собственик. С оглед на това се моли да бъде потвърдена първоинстанционната оправдателна присъда.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция подсъдимият С.Н. поддържа казаното от защитника си. В последната си дума заявява, че се счита за невинен.

Плевенският окръжен съд, след преценка на доказателствата по делото намира, че въззивния протест е подаден в срока по чл.319 от НПК и от надлежно легитимирана страна, поради което се явява процесуално допустим и подлежи на разглеждане по същество.

Плевенският окръжен съд, след като обсъди доводите във

въззивния протест, както и тезите, изложени от страните в съдебно заседание и след като в съответствие с чл.314 от НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, констатира, че присъдата следва да се потвърди поради следните съображения:

Първоинстанционната присъда е постановена при правилно описана фактическа обстановка, която е следната:

Подсъдимият СТ. Н. Н., заедно със своето семейство, от 2017г. живеели в гр. Плевен, в къща находяща се в местността ***. Имотът не бил собственост на подсъдимия, тъй като съществувала юридическа пречка да бъде прехвърлена собствеността от стария собственик. През 2009 г. собственикът на гореописания недвижим имот - П.К. упълномощил подсъдимия да го представлява пред всички държавни органи във връзка с прехвърляне на правото на собственост върху процесния недвижим имот, както и да го ползва и да го стопанисва с грижа на добрия стопани.

През 2020 . във второ РУ на МВР - Плевен постъпила информация за това, че в имота, обитаван от подсъдимия и семейството му в гр. Плевен, в местността ***, се отглежда растение от рода на конопа. По този повод била извършена проверка от служители на реда, който на 01.09.2020 г. извършили претърсване и изземване в дома, който се обитава от подсъдимия и неговите близки. В хода на претърсването, на перваза в пристройка към къщата, била открита пластмасова кутия, в която се съхранявали 10 броя патрони с периферно възпламеняване 22 “Magnum”, които били иззети с протокол за претърсване и изземване от 01.09.2020г., а на най-долния рафт на пластмасов стелаж, находящ се до стъпалата в антрето сред глави лук в черен найлонов плик били намерени и иззети 5 броя ловни патрони 12-ти калибър. Подсъдимият не е присъствал по време на извършване на претърсването и намирането на боеприпасите, последното било осъществено в присъствието на член от неговото семейство, а именно Г. Н.-син на подсъдимия.

В хода на досъдебното производство била назначена и извършена съдебно-балистична експертиза, от чието заключение се установява, че 15-те броя фабрично произведени патрони са добре съхранени, способни са да проведат изстрел и представляват боеприпаси по смисъла на ЗОБВВПИ. Пет броя от тях представлявали ловни патрони 12-ти калибър, а десет от тях са патрони с периферно възпламеняване 22 “Magnum” – американско

производство.

По тази причина било образувано досъдебно производство, в хода на което подсъдимият бил привлечен като обвиняем за деяние по чл.339 ал.1 от НК.

Изводите на първоинстанционния съд, че така изложената фактическа обстановка се установява от събрания доказателствен материал, а именно: от гласни доказателства, обективирани в обясненията на подсъдимия, показанията на свидетелите Г. Г., В.Х. и Н.Х. е неправилна доколкото такива свидетели не фигурират в настоящото наказателно производство.

Настоящата инстанция намира, че първоинстанционният съд е допуснал техническа грешка при изписването им.

Изложената фактическа обстановка в настоящия случай, съдът счита за установена, въз основа на: частично от гласните доказателствени средства, обективирани в обясненията на подсъдимия, дадени в хода на съдебното следствие, частично от показанията на свидетеля Д. Н.а, свидетелските показания на свидетелите, депозиращи в хода на съдебното следствие пред първа инстанция, а именно: Е.Б., Д.Д., В.Б., Х.Р., писмените доказателствени средства, събрани в хода на съдебното следствие и на досъдебното производство, приобщени по реда на чл.283 от НПК, както и от експертната интерпретация на процесуално годните доказателствени източници чрез заключението на съдебно-балистична експертиза, които са взаимнодопълващи се и безпротиворечиви.

Настоящият съдебен състав, въз основа на така приетата фактическа обстановка не споделя направените от първоинстанционния съд изводи, че не е осъществено изпълнителното деяние на престъплението по чл. 339, ал.1 НК от подсъдимия, тъй като не било доказано осъществяване на фактическа власт върху предмета на престъпление, тъй като подс. Н. не бил собственик на имота, в който били намерени процесните боеприпаси.

Безспорно в имота, в който живее подсъдимият са намерени въпросните 15 броя боеприпаси, квалифицирани като такива чрез извършената съдебно-балистична експертиза. Горното обстоятелство се установява на първо място от обясненията на подсъдимия, който посочва, че от 2017г. живее в

конкретния недвижим имот, заедно със семейството си. Показанията на свид. Н.а-съпруга на подсъдимия, са в същия смисъл. Последната посочва, че заедно със съпруга си и двете си деца обитава имота, находящ се в гр. Плевен, *** от 2017г. От протокол за претърсване и изземване от 01.09.2020 г. се установява, че в пристройка към сградата, която обитава семейството са намерени и иззети от различни места 10 броя патрони с периферно възпламеняване 22 “Magnum”, съхранявани в пластмасова кутия, находяща се на перваза в пристройка към къщата и 5 броя ловни патрони 12-ти калибър, увити в черен плик, находящи се на най-долния рафт на пластмасов стелаж, намиращ се до стъпалата в антрето към къщата, сред глави лук. Това обстоятелство се потвърждава и от показанията на поемните лица Е.Б. и Д.Д., който заявяват, че са присъствали на претърсването, като си спомнят, че в къщата били намерени патрони. В същия смисъл са и показанията на свидетелите, присъствали по време на извършване на действието по разследването, а именно В.Б. и Х.Р., който споделят, местоположението и вида на иззетите предмети, а именно 15 бр. патрони открити на две места в постройката към жилищната сграда.

Настоящата инстанция не кредитира в цялост показанията на свидетелката Д. Н.а, в частта относно твърдението, че същата е намерила кутийка с патрони докато е почиствала в постройката към къщата, но не споделила на никого за тях. Същите са нелогични, неясни и противоречащи с останалия събран по делото доказателствен материал. На първо място свидетелката посочва, че намерила кутийка с патрони между тухлите в постройката към къщата, без да съобщи на съпруга си, като отново ги оставила на същото място. От протокол за претърсване и изземване от 01.09.2020 г. се установява, че кутийка с 10 бр. патрона е намерена на перваза в пристройка към къщата, а не между тухлите както свидетелката твърди. На следващо място свид. Н.а твърди, че е посочила пред разследващите, че е намерила посочените боеприпаси. Никъде в материалите към наказателното производство не се съдържа изявление на свид. Н.а, в което да е заявила, че посочената кутия с 10бр. патрони е била намерена от нея преди време, по време на почистване в тухлите на постройката към сградата. В тази част показанията на свидетелката настоящата инстанция намира за заинтересовани с оглед и обстоятелството, че същата е съпруга на подсъдимия, поради което и в тази част същите не следва да бъдат ценени.

По отношение на обясненията на подсъдимия, настоящата инстанция намира, че неправилно първоинстанционният съд ги е преразказал, без да посочи дали цени същите, ако да в коя част, съпоставяйки ги с другите доказателства по делото. Обясненията на подсъдимия, относно местожителството и собствеността на имота, който обитава със семейството си са достоверни, съответстващи на целият събран доказателствен материал по делото. Съдът не кредитира обясненията на подсъдимия в частта, в която същият заявява, че не е бил наясно със съществуването на боеприпасите на територията на дома, в който живее. От писмените доказателствени средства, а именно протокол за претърсване и изземване от 01.09.2020 г. се установява, че процесните боеприпаси са намерени на видими и общодостъпни и видими места в жилищната постройка обитавана от семейството, а именно на последния рафт на етажерка, на която се съхранявали и хранителни продукти, както и на перваза в пристройката към къщата, която представлява предверие към самият дом. С оглед тези обстоятелства съдът не кредитира обясненията на подсъдимия в тази част, доколкото ги намира за средство на защита.

От изложеното настоящия съдебен състав намира, че неправомерното поведение на подс. Н. субсумира обективните и субективни признаци на особената норма на чл.339, ал.1 от НК. На 01.09.2020 г. в гр. Плевен, ***, държал боеприпаси за огнестрелни оръжия по смисъла на чл.7 ал.1 от ЗОБВВПИ, без да има за това надлежно разрешение, както следва: 10 (десет) броя патрони с периферно възпламеняване калибър 22 WMR/22 Magnum - американско производство; 5 (пет) броя ловни патрони 12-ти калибър - германско, българско и гръцко производство. Налице е и очертаната в закона форма на вина - пряк умисъл.

Противоречи на буквата и духа на закона, претендираната престъпна несъставомерност, обоснована с това, че подсъдимото лице на посочената в обвинителния акт инкриминирана дата не се е намирало в жилището си, като не е доказано и собствеността на процесния недвижим имот и боеприпаси, тъй като къщата е обитавана и от други лица.

За криминализираното в чл.339, ал.1 от НК престъпление при форма на изпълнително деяние – държане на взривове, огнестрелни, химически, биологични или ядрени оръжия, или боеприпаси, без надлежно разрешение, е

достатъчно деецът съзнателно да упражнява фактическа власт върху инкриминирания предмет, сам или чрез другото, за себе си или за трето лице, без да е необходимо той да се намира реално и непрекъснато в него. За покриване на елементите на визираната форма на изпълнително деяние, е ирелевантно правото на собственост и принадлежността на инкриминираните вещи /взривове, оръжия и боеприпаси/, а обективното отношение на извършителя на неправомерното посегателство към тях, изразило се в действията за тяхното запазване и съхранение, във вида, в който са получени. Държането по смисъла на чл.339, ал.1 от НК е фактическо състояние, обективизирано в осъществяване на владение върху инкриминирания предмет, при изискуемите се субективни измерения, и няма вещноправен характер, какъвто изисква първата инстанция. Без значение за престъпната съставомерност на инкриминираното деяние е и времетраенето на фактическата власт върху предмета на посегателство, което е характерно за продължените престъпления, които траят непрекъснато и чието изпълнение представлява продължаващо реализиране на престъпния състав, докато не настъпят обстоятелства, зависещи или не от волята на дееца, които го прекратяват, необвързано с определени параметри.

/ Р №2760 от 23.11.1994г., Р №327 от 04.08.2005г., Р№371 от 12.09.2005г. и Р№110 от 15.03.2012г. на ВС и ВКС на РБ/

Инкриминираните прояви на подс. Н. по укриване и съхранение на процесните патрони, в обитавания от него дом, находящ се в гр. Плевен, ***, сочат на установена фактическа власт върху процесните предмети, с ясно съзнание, че ги държи за себе си, и удовлетворяват изискванията на лимитираната в чл.339, ал.1 от НК изпълнителна форма.

На следващо място настоящата съдебна инстанция следва да обсъди обществената опасност на деянието.

Съгласно текста на чл.9,ал.2 НК, не е престъпно деянието, което макар и формално да осъществява признаците на предвидено в закона престъпление, поради своята малозначителност не е общественоопасно или неговата обществена опасност е явно незначителна. Теорията и практиката са категорични, предвид анализа на тази норма, че приемането на едно деяние за малозначително, казано с други думи-непрестъпно, е възможно да се обмисли в два варианта- липса на обществена опасност поради малозначителност на

същото /деянието/; извеждане на обществена опасност на деянието, но с характеристиката на явна нейна незначителност. Във всеки от случаите трябва да се изследват деянието и обществената опасност- два от признаците, правещи кое да е престъпление такова.

Конкретиката на процесния казус очертава общо 15 броя намерени, иззети с протокол за претърсване и изземване от дома който подсъдимият обитава. При това пет от патроните са характеристика на ловни патрони, а другите 10 броя патрони с периферно възпламеняване 22 “Magnum. Няма никакви данни подсъдимият да е притежавал оръжие, с което може допълнително да създаде опасност от застрашаване на обществените отношения. Няма база следователно, на която да се стъпи, за да се прецени, че стореното от подс.Н. застрашава обществените отношения в достатъчна степен, изисквана от закона, за да бъде деяние по чл.339,ал.1 НК, счтено за съставомерно. Липсата на обществена опасност изпъква още повече в сравнение и с останалите предмети на престъпно посегателство, визирани в обсъжданата норма.

Изложеното дотук дава възможност на настоящата инстанция да стъпи на плоскостта на малозначителност на деянието, извършено от подсъдимия, в неговата първа форма. Безспорно от формална страна са налице признаците на престъпление по чл.339,ал.1 НК, но обуславящите същото фактори формират извод за малозначителност по смисъла на чл.9,ал.2,алт.1 НК, водещ до пълна липса на обществена опасност, а оттам-и до липса на престъпление. /В същия смисъл са Решение № 26 от 25.01.2011г., по К.Н.Д. 644/ 2010 г. на ВКС, Решение № 6 от 29 март 2019 г. по н.д. № 1181/2018 г.; Решение № 6 от 20.01.2016г. по КНД №1569 по описа за 2015 г.

Всички тези обстоятелства, преценени в съвкупност дават основание да се приеме за законосъобразен, макар и с други мотиви, че крайния извод на Районен съд гр. Плевен, е правилен и законосъобразен.

По изложените съображения, Окръжен съд Плевен намери за неоснователен протеста на ОП-Пловдив, поради което счете, че следва да бъде оставен без уважение, а присъдата на ПлРС-Плевен да бъде потвърдена.

Воден от горното, Окръжен съд Плевен

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда №43/11.04.2022 г., постановена по НОХД № 1564/2021 г., по описа на РС-Плевен.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____